

L'autèntica corona del coronavirus

Ahir mateix coneixíem el cas del primer manresà afectat pel coronavirus (SARS-CoV-2), malaltia que va contraure en estar en contacte amb un altre cas positiu detectat a València. Sent un dels sis nous casos a Catalunya, d'un total de 18, que el Departament de Salut ha fet públic aquest mateix dimecres.

Més enllà del bombardeig constant d'informació per terra, mar i aire respecte al COVID-19 que sembla pors i incerteses al conjunt de la població, hi ha qui s'està lucrant de tant alarmisme i falta de professionalitat i rigorositat per part dels mitjans de comunicació. Seguim reproduint patrons com els del brot de Grip A o grip porcina ara fa onze anys actuant de forma desproporcionada. Cal recordar que per la grip A l'estat espanyol va comprar 37 milions de vacunes contra la grip A al mòdic preu de 266 milions d'euros. 22 milions d'unitats de Novartis i 14 milions de GlaxoSmithKline.

Només es van vacunar 3 milions de persones que estiguessin dins del que es considerava grups de risc, de tota la bestiesa sobrant moltes van anar a la "reserva estratègica" i moltes d'altres van acabar destruïdes al cap del temps.

El bombardeig constant d'informació respecte a la grip A era similar al que hi ha ara amb el SARS-CoV-2, i el resultat d'això no és més que la creació d'un estat d'angoixa social generalitzat que aplanava el terreny a aquells que es lucren fent negoci amb la salut.

Una de les imatges més paradoxals que ens deixa el coronavirus es troba a la Xina, on imatges de satèl·lits de la NASA mostren una caiguda dràstica dels nivells de contaminació, que l'agència espacial nord-americana atribueix a un decreixement econòmic a causa del coronavirus. Més concretament s'observa com la concentració de diòxid de nitrogen, un gas que pot inflamar les vies respiratòries i dificultar la respiració de les persones, que s'allibera en cremar combustible, s'ha reduït molt des de l'inici del brot. A nivell d'estat espanyol, per exemple, el 3% de la mortalitat anual és atribuïble al diòxid de nitrogen.

És a dir, a mesura que el virus es va propagar més enllà de Wuhan, també ho va fer la quarantena, provocant el tancament d'empreses, una disminució en els viatges i desplaçaments i un fre a les emissions de gasos contaminants. Com més es frenava el model de producció capitalista, més millorava el pronòstic pels infectats i més disminuïen les possibilitats de contagi entre la població.

Amb tot això, quines dades tenim damunt la taula?

Les primeres estimacions de la taxa de mortalitat per coronavirus de Wuhan, Xina, l'epicentre del brot, han estat del voltant del 2%. Però la veritable taxa de mortalitat podria ser similar a la d'una grip estacional, que és inferior a l'u per cent, segons recents declaracions de Robert R. Redfield, director dels Centres per al Control i Prevenció de malalties dels Estats Units. Cada persona infectada per coronavirus sembla tenir capacitat d'infectar a 2,2 persones, de mitjana. Però la xifra és esbiaixada pel fet que l'epidèmia no es va gestionar bé al principi i, en conseqüència, les

infeccions es van disparar a Wuhan i a la resta de la província. A mesura que es controla una epidèmia, el nombre de reproducció (o R0), com se l'anomena, disminueix.

La grip o influença és molt més perillosa per als nens, especialment els molt petits, que poden emmalaltir greument. En canvi, els nens infectats amb el nou coronavirus acostumen a tenir símptomes lleus o directament no en tenen. L'influença també és especialment perillosa per a les dones embarassades, que poden emmalaltir greument. En aquest cas el nou coronavirus no representa una amenaça tan greu com la grip estacional per a les dones embarassades.

I sí, en efecte, la grip és preocupant i és precisament per això que la comunitat científica no vol que una altra malaltia respiratòria contagiosa arrel i es converteixi en recurrent. Si poguessin aturar la influença estacional, ho farien. Però potser encara estem a temps de poder contenir el coronavirus. De fet, en molts sentits, la grip és el millor argument per lluitar contra la propagació aquest nou virus.

Però llavors perquè estem sota un setge mediàtic permanent respecte el SARS-CoV-2? És simple, l'alarmisme genera més audiència, més visualitzacions i més clics. S'amplifica un problema existent i complex fins a uns límits èticament molt qüestionables.

S'han acabat realment les mascaretes o els gels hidroalcohòlics? La resposta és no, però tant la indústria farmacèutica com les distribuïdores saben perfectament que l'especulació en temps d'emergència és doblament profitosa. El procediment és tant fàcil com mesquí, primerament es retira un producte anunciat com a indicat per a la contenció del brot, després el preu augmenta i només es troba en àmbits concrets (en aquest cas als hospitals), comencen les primeres sostraccions d'aquests i es crea encara més alarma, el resultat és un augment de fins a un 500% del preu dels productes quan aquests s'alliberen de nou al mercat, preu que la gent estarà disposada a comprar. Lucre per davant de tota ètica.

Davant d'això algunes farmàcies han optat per fer elles mateixes els gels hidroalcohòlics, evidentment també disparant-ne el preu, però pel que sembla l'excipient per gelificar també "s'ha esgotat" del mercat.

La febre especulativa dispara a un reduït nombre d'empreses que treuen partit al pànic generat pel tractament mediàtic del virus, més que pel virus en si. Entre aquestes companyies, a Europa, sobresurt la francesa Novacyt, les accions de la qual han arribat a assolir una revaloració superior al 1.100% des del passat 8 de gener.

També tenim el cas PharmaMar que assegura que el seu antitumoral no autoritzat, anomenat Aplidin, podria frenar el coronavirus, fet que ha provocat un augment gairebé instantani de més d'un 20% de la seva cotització a la borsa.

O per exemple la farmacèutica Jiangsu Lihuan que ha pujat aquesta setmana un 46% en borsa, i Jiangsu Wuzhong Industrial ha remuntat un 40% en menys de cinc sessions borsari. Entre moltíssims altres exemples similars.

En definitiva, l'autèntica corona del coronavirus és d'or i es fa més i més gran a mesura que l'alarmisme creix. Més preocupació i angoixa per molts, més riquesa i plusvàlua per uns pocs.